

Hoe kleine kinderen de rust van de abdij niet verstoren

Gezinsvolgeloven in de abdij van Orval

Hilde Ingels

“Met kinderen op vakantie in een abdij?! Hoe kom je erbij?”, zou men kunnen denken. ‘Gezinsvolgeloven’ bewijst dat het kan. Een terugblik op een inspirerende vakantie om de rijke ervaringen te delen!

Om een plaats te bemachtigen voor een skivakantie met Intersoc, moet je er blijkbaar erg snel bij zijn. Maar om een gezinsvakantie in de abdij van Orval te boeken al bijna even snel. Nochtans hebben beide vakanties zo goed als niets gemeen, tenzij je de heuvels van de Ardennen als bergen kunt bestempelen. Vanwaar dan het succes van dit – en andere gelijkaardige – initiatief/ven? Hoe komt het dat gezinnen op de wachtlijst terecht komen wegens ‘volzet’? Voor het tweede jaar op rij namen we deel aan de gezinsweek in de abdij van Orval. Vijf dagen met een Bijbels programma voor de volwassenen en een volwaardig aanbod voor de kinderen, aangepast aan hun leeftijd. Dit initiatief richt zich tot gezinnen met jonge kinderen tot twaalf jaar. Voor ons is het een erg voedende en ontspannende vakantie. Twee ingrediënten die we onszelf en onze kinderen graag gunnen in de vakantie. Ingrediënten die er in de loop van het jaar ook wel af en toe zijn, maar altijd ‘geprangd tussen’ want op een avond of in een weekend en altijd rekening te houden met muziekschool of jeugdbeweging of familie-afspraken. Niet te lang, niet te kort en niet te ver.

Thuiskomen in een traditie

Orval is een formule die om verschillende redenen erg aanslaat. Je komt er met je gezin en met de grote groep (van 100 mensen) terecht in een abdij met een eeuwenoude traditie, met een weidse en rustgevende uitstraling, met een liturgie met vaste gebedsmomenten. Kortom, als groep en als gezin krijg je de kans om daarbij aan te sluiten, om gewoon deel te nemen aan het gebedsleven in de abdij. Ieder volgens zijn of haar vermogen en verwachtingen, want met kleine kinderen gaan hun zorgen en noden ook wel eens voor op het gebedsleven.

Bovendien is een dergelijke vakantie (net als de gezinsvakanties in Ermeton of in Chandolin in Zwitserland) een kans om andere koppels en gezinnen te ontmoeten die met dezelfde vragen en verlangens zitten als jijzelf: hoe je geloof in het dagelijkse leven en in de opvoeding van je kinderen concreet gestalte geven? Meermaals hoor je op zo’n vakantie mensen zeggen dat het niet vaak voorkomt dat ze anderen ontmoeten om het over die (levens)vragen te hebben.

Een andere ‘reden van succes’ is dat je tijdens die dagen ondergedompeld wordt in een thema – dit jaar waren dat de psalmen, vorig jaar Paulus – met voldoende tijd om doorheen verschillende lezingen naar diepgang te gaan. Bijscholing en vorming zijn nu eenmaal eigen aan het geloof, maar ook hiervoor is in de loop van een jaar vaak weinig tijd. Vele (jonge) koppels getuigen ervan dat ze graag meer zouden werken aan hun geloof, maar vinden er tijdens het werkjaar met combinatie werk en gezin nauwelijks of geen tijd voor. Ook hier biedt Orval een prima kans.

Nog een kans is er weggelegd voor de kinderen. Ze kunnen niet enkel terugvallen op prima begeleiding die zowel inhoudelijk als ontspannend haar beste beentje voorzet. Ze leren er ook kennismaken met het abdiyleven, met het getijdengebed, met de psalmen – zelfs al is het in het Frans. Opvallend bij onze kinderen was dat ze tijdens het gebed, bij de doxologie (‘Eer aan de Vader en de Zoon en de Heilige Geest’) zonder schroom een buiging maakten, omdat ze het ons

en alle anderen zagen doen. Dit terwijl ze dit in de zondagsviering niet zullen doen, zelfs wanneer wij dat doen – want de meesten doen dit niet. Deelnemen aan het gebed in die immense kerk van Orval toont aan onze kinderen iets van wat het mysterie is, leert hen zonder woorden wat het is om ‘ontzag’ te hebben voor God. Gevoelens die ze in de zondagse viering m.i. veel minder hebben. De soberheid en tegelijk de monumentaliteit van de kerk in Orval maakt op jong en oud veel indruk.

Eten in stilte

Een ander aspect zijn de maaltijden. Eten in stilte is in Orval een ‘gewoonte van het huis’. Dat is pas een uitdaging: om met al die kleine kinderen in stilte te eten. Stilte is relatief, maar toch, het is op zijn minst een goede oefening. Meer zelfs dan een oefening is het een uitnodiging om rustiger, bewuster te eten. Dat lukt bij het ene kind al beter dan bij het andere en het geeft uiteraard al eens aanleiding tot grappige situaties en gekscheerderij, maar ook dat hoort erbij. En eens thuis, kun je als ouder de rust aan tafel proberen te garanderen door te stellen dat ‘we zullen eten zoals in Orval’. Dat kan nog wel even nawerken.

Uiteraard is er ook plaats voor ontspanning – niet onbelangrijk om de sociale cohesie in een groep te bevorderen. De begeleiding schittert elk jaar in de uitwerking van een familiespel. Prachtig hoe ouders met hun en andermans kinderen ijveren bij de dassenroof, dikke Bertha, compositie van een origineel Orvallied of blindemannetje. Of hoe ieder het beste van zichzelf wil geven in een originele-kwis-binnen-de-ruïnes. Kortom: alle ingrediënten die van een kamp een goed kamp maken zijn ook in deze vakantie aanwezig.

Bidden in het gezin, bidden met de kinderen. Het is niet altijd gemakkelijk. Het vraagt zoeken en aftasten en proberen en opnieuw proberen. Ook hierin kan de Orvalvakantie ondersteunend werken: door in grote groep samen te bidden, doordat de kinderen ook in hun eigen groepjes tijd nemen voor gebed, kan het ook wel lukken om dit thuis (even) verder te zetten. Bovendien zorgt de begeleiding ervoor dat er iets meegegeven wordt aan de gezinnen. Een tastbaar iets als een kaars of een ‘gebedsmandje’, maar vooral – en dit is veel sterker – het gevoel dat je niet alleen bent om met je kinderen of in je gezin tijd en ruimte te maken voor gebed. Dit jaar was er in Orval een soort uitwisselingsronde waarin verteld werd hoe geloof een plaats krijgt in het gezin, wat de moeilijkheden zijn, wat de verlangens zijn. Kortom, een gesprek dat niet alleen ideeën geeft, maar vooral ook bemoedigend is.

Ruimte voor gesprek met de paters is er ook. Niet enkel doordat abt Lode Van Hecke het programma inhoudelijk mee ondersteunt en er een getuigenis brengt, maar ook door de contacten met de andere paters. Vooral het aperitiefconcert in de binnentuin van de abdij is een aangenaam ontmoetingsmoment met de gemeenschap van de abdij. Ook de laatste avond schoven de paters mee aan tafel (en mocht er wel gepraat worden)! Ten slotte is er ook de kans tot een verzoeningsgesprek of tot een begeleidingsgesprek. En die kansen worden ten volle benut. Op die manier is er echt integratie tussen de deelnemers en de bewoners van de abdij.

Bemoedigend, voedend, verrijkend, vormend, ontspannend. Dit alles doorspekt met handenvol humor. Dit omschrijft voor mij treffend wat een gezinsvakantie in Orval betekent. Net als destijds de slogan van een supermarkt: Je keert tevreden terug. Zo keerden wij nu al twee keer heel erg tevreden terug van Orval. Voldoende om zonder schroom aan anderen te vertellen: we zijn naar de abdij van Orval op vakantie geweest, samen met andere gezinnen, en het was zeer goed!

HILDE INGELS is gehuwd met Dirk Vereecke en moeder van Hanna (10), Minne (10), David (8) en Bavo (6).